

Κυνήγι μαγισσών – not a fairytale

www.provo.gr/witchhunt-not-a-fairytale/

Vectrum

June 27, 2017

Αναδημοσίευση από [vforvolos](#)

Η δαιμονοποίηση των γυναικών στην πατριαρχία είναι μια ιστορία γραμμένη με αίμα στους αιώνες.

Από την αρχαιότητα οι γυναικείες θεότητες που σχετίζονταν με την ελεύθερη σεξουαλικότητα παρουσιάζονται ως σκοτεινές, δαιμονικές, υποχθόνιες, ως απειλή για την ανθρωπότητα. Είναι οι σεληνιακές θεότητες, είναι οι βακχικές μαινάδες, είναι η Ινδή Κάλι, η Εκάτη, η Λάμια (ή λάμιες στη συνέχεια), είναι η μάγισσα Μήδεια, οι γοργόνες, οι σειρήνες κ.α. Γυμνόστητες και ελεύθερες δολοφονούν άντρες και παιδιά, πίνουν αίμα, ζουν σε δάση, σε λίμνες και ξέφωτα, σε ακτές και σε αφρισμένα κύματα. Είναι οι μάγισσες που εξ αρχής οι γενναίοι άντρες κυνηγούν να εξαφανίσουν, για να “σώσουν” από αυτές τις νεαρές γυναίκες πριν ξεμυαλιστούν και εγκαταλείψουν την αναπαραγωγή και την συζυγική υπηρεσία, αλλά και ολόκληρο το αντρικό φύλο. Οι μάγισσες αυτές άλλοτε παραπλανούν με τη σατανική τους γοητεία ενάρητους, γενναίους, εργατικούς, φιλότιμους άντρες πριν τους πιουν το αίμα ή τους καταβροχθίσουν και άλλοτε τους τεμαχίζουν πριν καταναλώσουν το ωμό αντρικό κρέας.

Είναι οι γυναίκες που σπάσαν τα δεσμά της πατριαρχίας, όρισαν το σώμα τους και την ελευθερία τους και “πρόδωσαν” τον ιερό σκοπό του γάμου και της μητρότητας, της εξαρτημένης κοινωνικά και οικονομικά ζωής από τον προστάτη σύζυγο, πατέρα, αδελφό. Είναι οι σεξουαλικά απελευθερωμένες γυναίκες που δεν δέχονται το σώμα τους να γίνεται εργαλείο αναπαραγωγής των αντρών. Και το τίμημα αυτής της απελευθέρωσης στην πατριαρχία είναι η δαιμονοποίηση και ο θάνατος.

Σε αντίθεση με τις δαιμονικές γυναίκες, οι θεότητες που συμβολίζουν την “ενάρητη” πιστή και αφοσιωμένη σύζυγο, μητέρα, κόρη και αδελφή, έχουν συνδεθεί με την αναπαραγωγή, την μητρότητα, τη γονιμότητα, την γεωργία. Είναι το μόνο αποδεκτό πρότυπο στην πατριαρχία και αυτό αποτελεί αντικείμενο θρησκευτικής λατρείας χιλιάδες χρόνια πίσω. Μέχρι σήμερα η γυναίκα έχει ταυτότητα ως κόρη, αδελφή, σύζυγος, μητέρα κάποιου άντρα. Ή αλλιώς η γνωστή σε όλες μας ερώτηση: “τίνος είσαι εσύ;”





Η επιθυμία του πατέρα διαταγή. Εκατομμύρια γυναίκες στους αιώνες παντρεύτηκαν άντρες που δεν ήθελαν αλλά αυτό όριζε η επιθυμία και οικονομική συμφωνία του πατέρα, του αδελφού, του θείου. Εκατομμύρια γυναίκες υποδουλωμένες στην συζυγική υπηρεσία και στο νοικοκυριό βιάζονταν και βιάζονται, προκειμένου να εκπληρώσουν τον σκοπό που προσδιορίζει για αυτές η πατριαρχία από την στιγμή που γεννιούνται: να γεννήσουν παιδιά. Βασικά να γεννήσουν αγόρια. Τους αυριανούς εργάτες ή τους πολεμιστές παλιότερα, τους αυριανούς συζύγους και πατέρες. Κι αν γεννιόταν κορίτσι δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μια ακόμη σκλάβια που θα πουλιόταν σε κάποιον άλλο άντρα.

Από νωρίς οι γυναίκες στα οργανωμένα κοινωνικά συστήματα δεν έχουν πρόσβαση στην πολιτικοποίηση, αλλά ούτε και στην τέχνη. Δεν έχουν πρόσβαση σε οτιδήποτε άλλο πέρα από την σκλαβιά του νοικοκυριού και της συζυγικής ζωής γενικότερα με ότι συνεπάγεται. Η ιστορία γράφεται από τους κυρίαρχους και κυρίως γράφεται από άντρες.

Όλα αυτά δεν θα μπορούσαν να λείπουν από μυθολογίες, λαγγραφικές αφηγήσεις, λαϊκά παραμύθια, θρύλους, ηρωικά έπη, έθιμα. Ήταν σημαντική ανάγκη της πατριαρχικής κοινωνίας να κατακτήσει συνειδήσεις μέσα από τον εύσχημο τρόπο των αφηγήσεων, αλλά και των γραπτών αργότερα. Μέσα από την “παράδοση” αν αναγνώσουμε προσεκτικά η εθνοπατριωτική υπερηφάνια βασίζεται σημαντικά πάνω στην πατριαρχία. Ακόμη και η “φυλετική υπεροχή” των “προγόνων” ξεκινά από αφηγήσεις αντρικής γενναιότητας και ικανότητας συγκριτικά ανώτερης από τα ίδια ακριβώς στοιχεία αντρών γειτονικής περιοχής γεωγραφικά.

Ο βασικός μύθος του γενναίου άντρα πολεμιστή που πολεμά με λάμιες, κακιές μάγισσες, δράκους και τέρατα για να σώσει την πριγκηποπούλα, να την παντρευτεί και να κάνει παιδιά για να ζήσει αυτός καλά και αυτή χειρότερα, στοιχειώνει παιδικά μυαλά σε όλο τον κόσμο. Το κορίτσι μεγαλώνει με το πρότυπο ενός πρίγκηπα πάνω στο άλογο που θα ρθει για να του χαρίσει νοικοκυριό και παιδιά, το αγόρι μεγαλώνει μαθαίνοντας πως πρέπει να είναι γενναίος και να αναπαραχθεί με γυναίκες που θα τον υπηρετούν. Εδώ παγιώνεται η κακιά μάγισσα.



Η μάγισσα του παραμυθιού είναι πάντα μοχθηρή, ζηλεύει τις νεαρές κοπέλες που επιθυμούν να νοικοκυρευτούν και προσπαθεί να τις διαφθείρει και να τις καταστρέψει. Είναι άσχημη και γριά, ζει μόνη της στο δάσος παρέα με τα ξόρξια της και διάφορα ζώα, συνήθως γάτες. Ή είναι μεταμορφωμένη σε όμορφη και νεαρή γυναίκα και παραπλανεί άντρες. Σίγουρα πάντως είναι ανεξάρτητη, όπως και η γάτα της, και ελεύθερη. Κατέχει τη χρήση βοτάνων και αυτό δεν θεωρείται ιατρική αλλά δαιμονική μαγεία. Καβαλάει σκουπόξυλα και πετάει τη νύχτα με τις φίλες της μάγισσες για να ταραξουν τους εργατικούς νοικοκυραίους οικογενειάρχες. Οι λάμιες τριγυρνούν τις νύχτες και είτε καταβροχθίζουν παιδιά είτε επίσης παραπλανούν άντρες με την ομορφιά τους πριν τους σκοτώσουν.

Η καλή νεράιδα όμως είναι η μητρική φιγούρα που βοηθάει τα νεαρά κορίτσια να βρουν τον δρόμο τους προς τον γάμο, το νοικοκυριό, την οικογένεια. Είναι νεράιδα με συμπαθητικά χαρακτηριστικά και όχι τα αποτρόπαια της μάγισσας. Δίνει συμβουλές υποταγής, υπομονής και ελπίδας για ένα καλό και στοργικό σύζυγο και ποτέ σε καμιά περίπτωση ανεξαρτησίας και ελευθερίας. Ακόμη οι νεράιδες με τα χρόνια απεικονίζονται ως σέξι ξωτικά. Ως γυναίκες δηλαδή που δεν αποτελούν απειλή για την πατριαρχία αλλά αντιθέτως εκπληρώνουν όλα τα πρότυπα ικανοποίησης του αντρικού βλέμματος και επιθυμίας. Και οι μάγισσες σήμερα απεικονίζονται συχνά ως σεξι αλλά στο πρότυπο της απαγορευμένης ηθικά αντρικής επιθυμίας που η εκπλήρωσή της περιλαμβάνει την κατάκτηση και καταστροφή του ανυπότακτου στοιχείου της μάγισσας.

“Όσον αφορά την επιλογή του σκουπόξυλου, ο Dylan Thuras στο Atlas Obscura γράφει «η σκούπα ήταν σύμβολο της γυναικείας οικιακής ζωής, αλλά η σκούπα ήταν επίσης φαλλική, ώστε το καβάλημά της ήταν σύμβολο της γυναικείας σεξουαλικότητας και της οικογενειακής ζωής που ξεφεύγουν από κάθε έλεγχο.» (eranistis.net)



Η φαντασία του αντρικού φόβου για την σεξουαλικότητα της γυναίκας έχει κυριολεκτικά γεμίσει τόνους σελίδων παραμυθιών. Όμως η δαιμονοποίηση δεν έμεινε μόνο σε σελίδες και προφορικές αφηγήσεις, αλλά έγινε πράξη με τα βασανιστήρια, τις σεξουαλικές κακοποιήσεις και τις δολοφονίες άπειρων γυναικών στο γνωστό κυνήγι μαγισσών που κράτησε σχεδόν τέσσερις αιώνες.

Σε αυτό το σημείο αξίζει να αναφερθεί ότι πάντα ο άντρας μάγος παρουσιάζεται ως σοφός, καλός, γιατρός, κάτοχος υπερφυσικών δυνάμεων και σεβάσμιος. Άλλωστε μέχρι σήμερα η έννοια μάγος εξακολουθεί να έχει θετικό πρόσημο πχ “μάγος της οικονομίας”. Ενώ η έννοια της μάγισσας ακόμη και σήμερα περιγράφει μια σατανική, ραδιούργα γυναίκα επικίνδυνη για άντρες.

Στον ευρωπαϊκό μεσαίωνα το κυνήγι μαγισσών ξεκίνησε από τους άντρες κληρικούς ιεροεξεταστές εναντίον χιλιάδων γυναικών. Γυναίκες μαιές που με τη χρήση βοτάνων βοηθούσαν γυναίκες στην πρόληψη, στην έκτρωση, στον τοκετό. Γυναίκες αγρότισσες που συμμετείχαν δυναμικά σε κοινωνικές ταξικές εξεγέρσεις. Εξεγέρσεις που με την σειρά τους ερχόνταν σε κόντρα με τα οικονομικά συμφέροντα του θρησκευτικού κλήρου και της φεουδαρχίας, όπως ο Πόλεμος των Χωρικών στη Γερμανία ή οι Αγροτικές Εξεγέρσεις στην Αγγλία τον 16ο αιώνα. Οι γυναίκες αυτές δαιμονοποιήθηκαν ως μάγισσες από την Εκκλησία και από την ίδια τους την τάξη, καθώς οι άντρες εργάτες στράφηκαν εναντίον τους, παρά τους κοινούς μέχρι τότε ταξικούς αγώνες γυναικών και αντρών. Για την κυριαρχία ήταν αδιανόητος ο έλεγχος των γεννήσεων, κάτι που σήμαινε λιγότεροι εργάτες, όπως επίσης ήταν απειλή οι αυτοοργανωμένες γυναίκες που διεκδικούσαν την γη τους

σπάζοντας τις νύχτες φράχτες, σε μια χρονική συγκυρία που ισχυροποιούνταν οι δεσμοί κράτους και εκκλησίας και αναδιαρθρώνονταν οι οικονομικές σχέσεις εξουσίας και εκμετάλευσης.

“Μεταξύ του 14ου και 18ου αιώνα στην Ευρώπη χιλιάδες άνθρωποι που κατηγορήθηκαν για μαγεία εκτελέστηκαν στην Ιερά Εξέταση, που έγινε υπό την αιγίδα της Καθολικής Εκκλησίας. Παρότι υπήρξαν και άντρες θύματα της οργής και του μαζικού πανικού, η πλειοψηφία όσων υπέστησαν βασανιστήρια, σεξουαλική κακοποίηση και ρίχτηκαν στην πυρά ήταν γυναίκες. Αυτές ήταν θεραπεύτριες και μαίες με εις βάθος γνώση για την αναπαραγωγή και το ανθρώπινο σώμα και αποτελούσαν απειλή, γιατί μπορούσαν να εκπαιδεύσουν έναν πολύ αμόρφωτο πληθυσμό. Ήταν γυναίκες που προκαλούσαν υποψίες γιατί είχαν αποκτήσει γη, πλούτο ή επιρροή. Ήταν μητέρες, αδερφές και κόρες που βρέθηκαν στο λάθος μέρος τη λάθος στιγμή. Και τιμωρήθηκαν γι’ αυτό.” (fyllosykis)

“Το κυνήγι μαγισσών ήταν μια σειρά οργανωμένων, συντονισμένων, πολύμορφων και συστηματικών επιθέσεων. Η Εκκλησία έδινε τον ορισμό των μαγισσών. Οι γιατροί τις εξέταζαν, τις βασάνιζαν και έβγαζαν το πόρισμα. Οι νομομαθείς απήγγειλαν τις κατηγορίες και επέβλεπαν τις νομικές διαδικασίες. Και οι κρατικοί υπάλληλοι οργάνωναν τις εκτελέσεις.” (γυναίκες στην πυρά)

Οι μάγισσες ήταν κατα κύριο λόγο φτωχές γυναίκες που στοχοποιούνταν από άντρες κληρικούς, από τους εργοδότες τους ή τους γαιοκτήμονες για τους οποίους εργάζονταν, ακόμη και από άντρες που τους είχαν αρνηθεί προτάσεις γάμου. Το κυνήγι μαγισσών ήταν ένα χρήσιμο εργαλείο αποκλεισμού των γυναικών από την πολιτική, κοινωνική και οικονομική δημόσια σφαίρα, ήταν ο κοινωνικός έλεγχος της πατριαρχίας. Οι συγγενείς, οι συγχωριανοί έπρεπε να παρευρίσκονται τόσο στις δίκες, όσο και στα βασανιστήρια και τις δολοφονίες, διαφορετικά θεωρούνταν ύποπτοι και οι ίδιοι. Τα βασανιστήρια περιελάμβαναν ακραία σεξουαλική και σωματική κακοποίηση, πνιγμό (για να ελεγχθεί η περίπτωση που το δεμένο χέρια πόδια σώμα επιπλέει οπότε έτσι αποδεικνύεται η σχέση με το σατανά, διαφορετικά απλά πνίγεται...), και πολλά ακόμη που πιθανώς δεν έχουν καταγραφεί, πριν την οριστική καταδίκη της καύσης στην πυρά. Δεν υπάρχει επίσημη καταγραφή των θυμάτων της Ιεράς Εξέτασης αλλά υπολογίζονται στον αριθμό εκατοντάδων χιλιάδων αν όχι εκατομμυρίων.

“Οι δύο ιεροεξεταστές στη Γερμανία, δομινικανοί μοναχοί Institoris και Sprenger, έγραψαν ένα βιβλίο με τίτλο «Malleus Maleficarum» (Το σφυρί κατά των μαγισσών), το οποίο περιέγραφε με κείμενα και εικόνες τα υποτιθέμενα έργα και τη δράση των μαγισσών! Το βιβλίο αυτό πρέπει να εκδόθηκε αρχικά το έτος 1486 στην πόλη Speyer. Για 2-3 αιώνες έγιναν πολλές επανεκδόσεις -το 17^ο αιώνα κυκλοφόρησε ήδη η 29^η- και πρέπει να είναι ένα από τα πιο διαδεδομένα βιβλία εκείνης της εποχής.” (sfrang)

Στο Σφυρί δαιμονοποιούνταν η ελεύθερη σεξουαλικότητα των γυναικών ως “σεξουαλικές σχέσεις με τον σατανά”. Οι χήρες και οι ανύπαντρες ήταν οι πρώτες που στοχοποιούνταν και αν επρόκειτο για ζευγάρια λεσβιών ή γκέι, η καταδίκη στην πυρά ήταν δεδομένη. Η απελευθέρωση της σεξουαλικότητας από τα πατριαρχικά δεσμά και τις έμφυλες καταπιέσεις σε συνδυασμό με την έντονη συμμετοχή σε κοινωνικές και ταξικές εξεγέρσεις, αλλά και την οικονομική ανεξαρτησία της γυναίκας ήταν προφανώς απειλή για το υπάρχον σύστημα εκμετάλευσης και καταπίεσης.

Κατηγορήθηκαν επίσης για την συμμετοχή στα Sabbath τις σαββατιάτικες συναθροίσεις γυναικών σε δάση, που σύμφωνα με τον Norman Cohn στο βιβλίο του “Europe’s Inner Demons” πρόκειται για δικαστικό κατασκευάσμα των ιεροεξεταστών, καθώς δεν αναφέρονται σε καμιά λαϊκή παράδοση, δοξασία, αφήγηση ως έθιμο, ενώ τα θύματα παραδέχονταν την συμμετοχή τους σε αυτά μετά από ακραίο βασανισμό. Τα Sabbath παρουσιάστηκαν ως η αντιστροφή της κυριακάτικης χριστιανικής λειτουργίας και μάλιστα με ρίζες στην ιουδαϊκή θρησκεία. Στα Sabbath υποτίθεται πως συναθροίζονταν μάγισσες και μάγοι για ανθρωποθυσίες, τελετές, πέταγμα με σκουπόξυλα, ελεύθερες σεξουαλικές συνευρέσεις, με σκοπό την ανατροπή του χριστιανισμού... Πολλές από τις κατηγορίες σχετικά με τα Sabbath εντοπίζονται ως κοινές σε κατηγορητήρια Εβραίων και λεπτρών πολύ πριν τον 15ο αιώνα στην Ευρώπη.

Οι γυναίκες δε που κατήγγειλαν τον βιασμό τους ήταν σίγουρο πως θα καταλήξουν στην πυρά, καθώς κανείς ενάρετος χριστιανός άντρας δεν βιάζει αν δεν βρίσκεται υπό την επήρεια μαγείας. Και συνήθως η μάγισσα που τον μάγεψε όταν μετά την αρνήθηκε τον εκδικείται καταγγέλοντας τον ως βιαστή. Σας θυμίζει κάτι;



Ως τεκμήρια ενοχής των γυναικών για τις σχέσεις τους με τον σατανά εξετάζονταν το γυμνό τους σώμα ενώπιον του δικαστηρίου και κάθε πιθανό σημάδι τρυπιόταν για να ελεγχθεί αν η ροή του αίματος υποδεικνύει την σατανική παρουσία. Αντίστοιχα ζυγίζονταν για να εξεταστεί το σατανικό “ειδικό βάρος”. Ήταν δίκες που δεν βασιζόταν σε τεκμήρια και αποδείξεις αλλά σε παρανοϊκές και ακραίες υποθέσεις, είχαν μια δεδομένη διαδικασία εξευτελισμού και δημόσιας διαπόμπευσης των κατηγορούμενων, απεριγράπτων βασανιστηρίων μέχρι την τελική καύση στην πυρά. Και πάλι αν εξετάσει κανείς την ιστορική καταγραφή των εγκλημάτων της Ιεράς Εξέτασης θα διαβάσει τις ιστορίες αντρών που στοχοποιήθηκαν κα κήκαν ως μάγοι, και κυρίως αντρών επιφανών πολιτικά και οικονομικά που ερχόταν σε κόντρα με τα συμφέροντα της τοπικής θρησκευτικής και οικονομικοπολιτικής ηγεσίας. Ένα πολύ μικρό δείγμα δηλαδή σε σχέση με τον πραγματικό αριθμό των θυμάτων, που κατά πλειοψηφία ήταν ταξικά σε πολύ χαμηλή θέση. Η δυσιδαιμονία των επαρχιακών χωριών έδωσε τροφή στο νέο ρεύμα της λαϊκής, προφορικής παράδοσης όπου πλέον πληθαίνουν τα παραμύθια με τις κακιές μάγισσες. Έτσι εμπεδώνεται συστηματικά και παράλληλα με τα βασανιστήρια και τις εκτελέσεις στο συλλογικό ασυνείδητο ο φόβος πρώτον της εκκλησίας, ο φόβος των ελεύθερων γυναικών

αλλά και η δαιμονοποίησή τους, ένα βασικό εργαλείο λαϊκής αποδοχής σχεδόν χωρίς καμιά αντίσταση έστω σε συνειδησιακό επίπεδο, των αποτρόπαιων εγκληματικών λειτουργιών της Ιεράς Εξέτασης που “ξορκίζει στην πυρά τα δαιμόνια”. Από κει και πέρα είναι γεγονός πως η καθολική εκκλησία ισχυροποιείται ανεξέλεγκτα οικονομικά και πολιτικά.

Μία από τις γυναίκες που καταδικάστηκε και κήκε ως μάγισσα όταν πια αποτελούσε “πρόβλημα” σε κράτος και εκκλησία, ήταν η Ιωάννα της Λοραίνης.

Από την Ιερά Εξέταση δεν γλύτωσαν οι μεγαλύτερες για την εποχή επιστημονικές ανακαλύψεις. Οι “αιρετικοί” αστρονόμοι, φυσικοί, γιατροί απειλούσαν τον πνευματικό έλεγχο της εκκλησίας σε ένα πλήθος αμόρφωτων εργατ.ρι.ών. Και οι απειλές μαζί με το έργο τους ξορκίστηκαν στην πυρά.



Κάποιες από τις ποινές του εγχειριδίου της Ιεράς Εξέτασης “Σφυρί κατά των μαγισσών”:

- Ο δράστης που επικοινωνεί άμεσα με το σατανά και τον προσκυνά, τιμωρείται με θάνατο στην πυρά.
- Ο δράστης που επικοινωνεί έμμεσα με το σατανά, αποκεφαλίζεται πριν από την πυρπόλησή του.
- Ο δράστης που προκαλεί με τα μαγικά του ζημιά στους συμπολίτες του, βασανίζεται με καυτά σίδερα πριν παραδοθεί ολόκληρος στην πυρά. (sfrang)

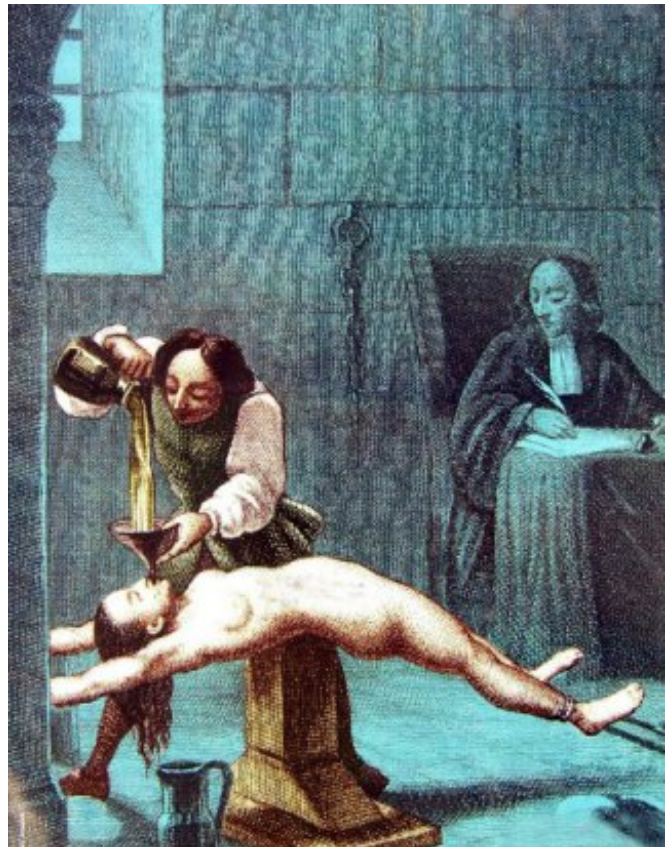
Το κυνήγι μαγισσών δεν περιορίστηκε στα πλαίσια της Ευρώπης. Και δεν περιορίστηκε μόνο στην στοχοποίηση γυναικών. Αν και η αναλογία των αντρών “μάγων” που οδηγούνταν στην πυρά σε σχέση με τις γυναίκες ήταν 1 προς 50, από την στοχοποίηση των ιεροεξεταστών δεν γλύτωσαν και χιλιάδες οικόσιτα ζώα. Με πρώτες στο στόχαστρο τις γάτες, και ειδικά τις μαύρες γάτες, ως “δαιμονισμένα” ζώα, ακολούθησαν σκυλιά, γαίδαροι, γουρούνια, αγελάδες που εκτελούνταν με σχεδόν ίδια βασανιστήρια όπως και οι άνθρωποι. Η μαζική εξόντωση γατών προκάλεσε υπερπληθυσμό αρουραίων και την εξάπλωση της πανούκλας.

Στην Β. Αμερική το κυνήγι μαγισσών έμεινε γνωστό από τις δίκες των μαγισσών του Σάλεμ. Τον Φεβρουάριο του 1692 στο Σάλεμ όταν η κόρη ιερέα αρρωσταίνει και ο γιατρός αδυνατεί να την θεραπεύσει αναφέρεται πρώτη φορά η υπερφυσική αιτία της ασθένειας και εξαπολύεται το κυνήγι.

“Οι δίκες αυτές δεν περιορίστηκαν μοναχά σε αυτή την περιοχή της αποικιοκρατικής Μασαχουσέτης. Οι προκαταρκτικές ακροάσεις για την υπόθεση ξεκίνησαν το 1692 σε διάφορες περιοχές της Μασαχουσέτης ενώ οι ίδιες οι δίκες έλαβαν χώρα στο Δικαστήριο Oyer and Terminer στην πόλη του Σάλεμ. Περισσότερα από 150 άτομα συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν ενώ πολλά περισσότερα έγιναν στόχος κατηγοριών χωρίς ωστόσο να διωχθούν από τις επίσημες αρχές.

Τουλάχιστον πέντε άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους όντας φυλακισμένοι ενώ 29 άτομα που βρέθηκαν στο εδώλιο του κατηγορουμένου καταδικάστηκαν για μαγεία, τα 19 εξ αυτών σε θάνατο δια απαγχονισμό. Επιπλέον, ένας υπερήλικας γέροντας ο οποίος αρνήθηκε να συμμετάσχει σε δίκη, πέθανε καταπλακωμένος από βαριές πέτρες.” (tvxs)

Πάνω στο ίδιο πλαίσιο κοινωνικοπολιτικών αλλαγών στη νεοαποικιακή Αμερική δαιμονοποιήθηκαν γυναίκες χήρες, φτωχές, ανύπαντρες, σκλάβες, λεσβίες και οικονομικά



ανεξάρτητες αλλά ακόμη και τετράχρονα παιδιά και οικόσιτα ζώα. Όπως καταγράφεται η κόρη του ιερέα που είχε αρρωστήσει ανεξήγητα, κατά τη διάρκεια της ανελέητης δαιμονοποίησης και στοχοποίησης μαγισσών μαζί με φίλες της ανέφεραν πως βλέπανε τα πνεύματα γυναικών να τους επιτίθενται στα δωμάτιά τους. Γυναίκες (και άντρες) που η τοπική οικονομική ελίτ επιθυμούσε να “βγάλει από τη μέση”. Ο ιερέας κατηγορήσε την σκλάβα Tituba για μαγεία η οποία και εκτελέστηκε.



Η Bridget Bishop δικάστηκε ως μάγισσα επειδή ντυνόταν “προκλητικά” και ήταν ιδιοκτήτρια δύο ταβερνείων.

Η Sarah Good η πρώτη που εκτελέστηκε. δικάστηκε ως μάγισσα επειδή ήταν ζητιάννα.

Η Elizabeth Howe κατηγορήθηκε πως “κατείχε” το σώμα της δεκάχρονης αδερφής της

Η Sarah Wildes κατηγορήθηκε ως μάγισσα από την σύζυγο του αδερφού της

Η Martha Corey ντυνόταν σαν μάγισσα







Η Mary Eastey ήταν νοσοκόμα, οικονομικά ανεξάρτητη άρα είχε πρόσβαση σε ξόρκια



και ο αριθμός των δολοφονημένων γυναικών συνεχίζεται...

Μετά το 1800 το κυνήγι μαγισσών έπαψε... Αλλά δεν έπαψε η πατριαρχία... Είναι η περίοδος μετά τον διαφωτισμό, μετά τον μεσαίωνα, όπου ελάχιστες γυναίκες τολμούν να χειραφετηθούν από την πατρική ή συζυγική εξουσία. Όταν οι γυναίκες πλέον εργάζονται δεν παύει η εργασία στο νοικοκυριό και προς τις ορέξεις του συζύγου.

Στην παρισινή κομμούνα οι Πετρολέζες, οι ανυπότακτες γυναίκες, διεκδικούν τη θέση τους στην επαναστατική συγκυρία.

“Η σημασία αυτών των αναπαρασάσεων των Κομμουνάρων (ο όρος αποτελεί από μόνος του μια αναπαράσταση, μια και ταυτίζει τις γυναίκες με τις πολιτικές τους δράσεις και πεποιθήσεις) δεν ήταν σταθερή ούτε και το 1871. Κάθε φιγούρα είχε πάνω από μία ταυτότητα και, καθώς άλλαζαν οι προσωπικότητες, άλλαζαν και οι κρίσεις που συνόδευαν την παρουσίασή της. Ανάμεσα στις πιο δεσπόζουσες είναι οι χήρες και οι μητέρες που πενθούσαν τους νεκρούς στρατιώτες, οι οποίες παρουσιάζονται συνήθως ως αθώα θύματα, αλλά ενίοτε μεταμορφώνονται σε ύπουλες φιγούρες. Οι μαγείρισσες και οι νοσοκόμες (cantinières και ambulancières) που προσέφεραν φαγητό, ποτό και ιατρική βοήθεια στην εθνοφρουρά, οι οποίες παρουσιάζονται τη μια ως ανόητες, την άλλη ως αγίες, και την τρίτη ως πανούργες. Οι «αμαζόνες» που προσφερόταν να πολεμήσουν ενάντια στις Βερσαλλίες, και οι γυναίκες ρήτορες (επίσης αμαζόνες) που εμφανίζονται τις νύχτες στις πολιτικές λέσχες, οι οποίες ήταν ηρωικές, επικίνδυνες, χαζές και παράλογες, ανάλογα με τις πολιτικές θέσεις του εμπνευστή τους. Τέλος, κατά την τελευταία εβδομάδα του αγώνα, οι πετρολέζες που κατηγορήθηκαν ότι έβαλαν τις φωτιές που έκαψαν το Παρίσι, οι οποίες ήταν συχνότερα σατανικές παρά καλές, αλλά ακόμα και οι δικές τους απεικονίσεις κυμαίνονταν από το σαγηνευτικό στο αποκρουστικό και από το θύμα στον θύτη.

Εδώ εξετάζονται τόσο οι γυναίκες θύματα όσο και οι γυναίκες θύτες που αναδύθηκαν πριν την εισβολή των Βερσαλλιών στο Παρίσι αργά τον Μάη, και οι ιδεολογικοί ρόλοι που έπαιξαν στα κείμενα για την Κομμούνα.” (kompresser)

Η Emma Goldman που έχει δραπετεύσει από την πατρική εξουσία και φτάνει Αμερική δουλεύοντας εργάτρια θεωρείται ριζοσπαστική ακόμη και από τους αναρχικούς συντρόφους της όταν αναφέρει την έντονη ανάγκη της γεννητικής πρόληψης, δείχνει δημόσια πώς χρησιμοποιείται το προφυλακτικό σε ομιλία της, μιλάει για τα δικαιώματα των

ομοφυλόφυλων και για την τραγωδία της γυναικείας χειραφέτησης καθώς οι γυναίκες στα τέλη του 1800 εργάζονται αλλά δεν είναι χειραφετημένες από τα πατριαρχικά δεσμά και προτρέπει τους εργάτες να κλέβουν το ψωμί των αφεντικών τους όταν πεινάνε.

Η Voltairine de Cleyre μιλάει για τους συζυγικούς βιασμούς και για την ανάγκη της οικονομικής ανεξαρτησίας της γυναίκας.

Η Lucy Parsons δίνει τεράστιο αγώνα μέχρι τα βαθιά γεράματα ενάντια στην ταξική καταπίεση εργατών, ενάντια στον ρατσισμό και την πατριαρχία.

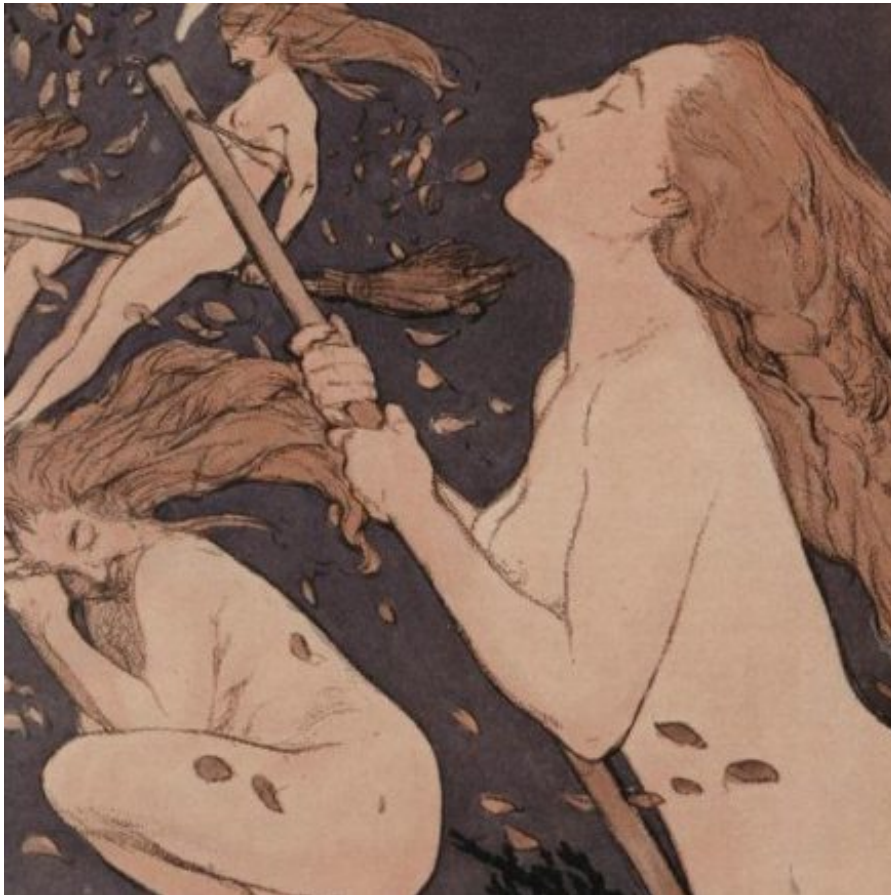
Στην Ισπανική Επανάσταση οι Mujeres Libres διεκδικούν την συμμετοχή τους και την δράση τους στον Ισπανικό Εμφύλιο.

Είναι πολλά τα παραδείγματα γυναικών που είτε ατομικά είτε συλλογικά στάθηκαν όρθιες απέναντι στην πατριαρχία παρά το τσακισμένο σώμα, παρά τα τραύματα χιλιάδων κακοποιήσεων, και που βάλαν ξανά στο τραπέζι αυτά που έβαζαν οι μάγισσες. Την απελευθέρωση από την πατριαρχική και ταξική καταπίεση που διαπερνά το σύνολο των κοινωνικών, οικονομικών, πολιτικών σχέσεων. Σχεδόν δυο αιώνες μετά το κυνήγι μαγισσών, οι μάγισσες πετούν ξανά με τα σκουπόξυλά τους πάνω από την πατριαρχική κοινωνία πολεμώντας την πατριαρχία στον καπιταλισμό πλέον με διώξεις, φυλακίσεις, αντιμετωπίζοντας ξανά την δαιμονοποίησή τους από την αντρική κυριαρχία, χωρίς όμως τώρα να υπάρχει η πυρά. Ο φεμινισμός με αγώνες και κινήματα σε όλη την διάρκεια του 20ου αιώνα πολεμά ενάντια στον σεξισμό, στις έμφυλες διακρίσεις και την επιβολή των έμφυλων ρόλων που διαπερνούν τις οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές σχέσεις εξουσίας, καταπίεσης και εκμετάλλευσης. Θα ήταν άδικη μια απλή αναφορά χωρίς ανάλυση σε όλες αυτές τις γυναίκες και τους αγώνες τους ενάντια στην πατριαρχία .

Όμως σήμερα οι μάγισσες είμαστε εδώ και είμαστε αυτές που δεν καταφέρατε να κάψετε.



Angela Davis από τους Μαύρους Πάνθηρες.



Vectrum
